

Aitäh, Anders, lahkete sõnade eest!

Mul on väga hea meel olla koos teiega siin meie kaunis saatkonnas.

Kümme aastat tagasi, kui Eesti Agrenska sündis, olid teadmised harvaesinevate haiguste kohta meie ühiskonnas üsna napid. Ma mäletan seda päeva 2007. aastal, kui me koos kuninganna Silviaga külastasime Eesti Agrenskat Lõuna-Eestis Tartu külje all Tammistus ja panime peahoone nurgakivisse ajakapsli. See oli seesama maja, mille restaureerimist me nüüd plaanime lõpetada.

See oli suurepärane, meeldejääv päev. Taevas oli hall ja tundus olevat kaetud vähemalt kilomeetripaksuse pilvekihiga, vihma sadas nagu oavarrest ja kõikjal oli pori. Ent kõigil inimestel – haruldasi haigusi põdevatel lastel ning nende vanematel ja sõpradel, arstidel, terapeutidel ja annetajatel – oli naeratus suul. Poistekoor laulis lõppematus vihmas täiel rinnal ... Naeratus oli ka meie südames ja silmades.

Arstina olin ma harvaesinevatest haigustest teadlik, kuid ma ei teadnud siis, kui tähtsad on mittemeditiinilised toetuskavad, teenused ja mõnikord lihtne suhtlus niisuguseid haigusi põdevate laste perede vahel. Minu jaoks oli üllatav, et mittemeditiiniline abi võib mõnikord olla nende jaoks veelgi olulisem kui kulukas ravi.

See, mida ma Rootsi Agrenska patroonilt kuninganna Silvialt ning ka Eesti Agrenska spetsialistidelt ja annetajatelt teada sain, avaldas mulle suurt muljet. Tol päeval sai mulle täiesti selgeks, et minust peaks saama Eesti Agrenska patroon, et ma saaksin neid väga erilisi inimesi julgustada ja toetada.

Loodan ka, et inimesed ja ettevõtted, kes on kinkinud oma aega, kaupu ja raha, jätkavad oma tööd, et aidata Eestis harvaesinevaid haigusi põdevaid lapsi.

Eesti Agrenska patroonina on mul suurepärane võimalus tänada teid kõige eest, mida olete teinud või teete tulevikus selleks, et muuta nende väga eriliste laste perede elu paremaks. Ja ma olen ka väga rõõmus, et saan osaleda meie 10. aastapäeva tähistamisel täna ja selle aasta

augustis.

Täna teid veel kord!